

DOSKUŚĆ (3) *vb pf*

o jasne.

fut 3 sg doskubie (1). ◇ 3 pl doskubą (1). ◇ *praet* 2 sg m -ś doskubł (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Oskubać do reszty, dokończyć skubania (o ptakach) [co a. czego] (2)* : iużci onych kur czegoś nie dofkubł oštátek pobiją *RejZwierc* 72; Y to czego [jastrzqb] łam czałem nie dofkubie/ Więc druga Wronká zálie ná tym dłubie *RejZwierc* 210v.

Przen: Ogołocić, złupić do reszty (1) : A potym łie zebrałfzy co ci [nieprzyjaciele] nie dodárli/ Pewnie náłfzy dofkubą/ by ci głodem zmárli. *RejZwierc* 251.

2. [*Dokuczyć, dać się, we znaki [komu]: [Słoń]* Ten łie nigdy nie kładźie/ [...] Ieśli łie gdzie obáli y Kruk mu dofkubie. *BielawMyśl* C4.]

Synonim: 2. dokuczyć.

Formacje pochodne cf SKUŚĆ.